

יראה גדולה ויאמרו אליו מה זאת עשית
 כי ידעו האנשים כי מלפני יהוה הוא ברח
 כי הגיד להם¹¹ ויאמרו אליו מה נעשה
 לך וישתק הים מעלינו כי הים הולך
 וסער¹² ויאמר אליהם שאוני והטילני אל
 הים וישתק הים מעליכם כי יודע אני כי
 בשלי הסער הגדול הזה עליכם¹³ ויחתרו
 האנשים להשיב אל היבשה ולא יכלו כי
 הים הולך וסער עליהם¹⁴ ויקראו אל
 יהוה ויאמרו אנה יהוה אל נא נאבדה
 בנפש האיש הזה ואל תתן עלינו דם
 נקיא כי אתה יהוה כאשר חפצת
 עשית¹⁵ וישאו את יונה ויטלוהו אל הים
 ויעמד הים מזעפו¹⁶ וייראו האנשים יראה
 גדולה את יהוה ויזבחו זבח ליהוה וידרו
 נדרים

2 וימן יהוה דג גדול לבלע את יונה ויהי
 יונה במעי הדג שלשה ימים ושלושה
 לילות² ויתפלל יונה אל יהוה אלהיו
 ממעי הדגה³ ויאמר קראתי מצרה לי אל
 יהוה ויענני מבטן שאול שועתי שמעת
 קולי⁴ ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר
 יסבבני כל משבריך וגליך עלי עברו⁵ ואני
 אמרתי נגרשתי מנגד עיניך אך אוסיף
 להביט אל היכל קדשך⁶ אפפוני מים עד
 נפש תהום יסבבני סוף חבוש
 לראשי⁷ לקצבי הרים ירדתי הארץ
 ברחיה בעדי לעולם ותעל משחת חיי

Jonah

יונה

1 ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמת
 לאמר² קום לך אל נינוה העיר הגדולה
 וקרא עליה כי עלתה רעתם לפני³ ויקם
 יונה לברח תרשישה מלפני יהוה וירד יפו
 וימצא אניה^U באה תרשיש ויתן שכרה
 וירד בה לבוא עמהם תרשישה מלפני
 יהוה⁴ ויהוה הטיל רוח גדולה אל הים
 ויהי סער גדול בים והאניה חשבה
 להשבר⁵ וייראו המלחים ויזעקו איש אל
 אלהיו ויטלו את הכלים אשר באניה אל
 הים להקל מעליהם ויונה ירד אל ירכתי
 הספינה וישכב וירדם⁶ ויקרב אליו רב
 החבל ויאמר לו מה לך נרדם קום קרא
 אל אלהיך אולי יתעשת האלהים לנו ולא
 נאבד⁷ ויאמרו איש אל רעהו לכו ונפילה
 גורלות ונדעה בשלמי הרעה הזאת לנו
 ויפלו גורלות ויפל הגורל על
 יונה⁸ ויאמרו אליו הגידה נא לנו באשר
 למי הרעה הזאת לנו מה מלאכתך ומאין
 תבוא מה ארצך ואי מזה עם
 אתה⁹ ויאמר אליהם עברי אנכי ואת
 יהוה אלהי השמים אני ירא אשר עשה
 את הים ואת היבשה¹⁰ וייראו האנשים

U We agree with both BHS 1997 and BHQ on an unexpected reading.

החמס אשר בכפיהם⁹ מי יודע ישוב
ונחם האלהים ושב מחרון אפו ולא
נאבד¹⁰ וירא האלהים את מעשיהם כי
שבו מדרכם הרעה וינחם האלהים על
הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה

4 וירע אל יונה רעה גדולה ויחר
לו² ויתפלל אל יהוה ויאמר אנה יהוה
הלוא זה דברי עד היותי על אדמתי על כן
קדמתי לברח תרשישה כי ידעתי כי אתה
אל חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ונחם
על הרעה³ ועתה יהוה קח נא את נפשי
ממני כי טוב מותי מחיי⁴ ויאמר
יהוה ההיטב חרה לך⁵ ויצא יונה מן
העיר וישב מקדם לעיר ויעש לו שם סכה
וישב תחתיה בצל עד אשר יראה מה
יהיה בעיר⁶ וימן יהוה אלהים קיקיון ויעל
מעל ליונה להיות צל על ראשו להציל לו
מרעתו וישמח יונה על הקיקיון שמחה
גדולה⁷ וימן האלהים תולעת בעלות
השחר למחרת ותך את הקיקיון
וייבש⁸ ויהי כזרח השמש וימן אלהים
רוח קדים חרישית ותך השמש על ראש
יונה ויתעלף וישאל את נפשו למות
ויאמר טוב מותי מחיי⁹ ויאמר אלהים אל
יונה ההיטב חרה לך על הקיקיון ויאמר
היטב חרה לי עד מות¹⁰ ויאמר יהוה
אתה חסת על הקיקיון אשר לא עמלת
בו ולא גדלתו שבן לילה היה ובן לילה

יהוה אלהי⁸ בהתעטף עלי נפשי את יהוה
זכרתי ותבוא אליך תפלתי אל היכל
קדשך⁹ משמרים הבלי שוא חסדם
יעזבו¹⁰ ואני בקול תודה אזבחה לך אשר
נדרתי אשלמה ישועתה
ליהוה¹¹ ויאמר יהוה לדג ויקא את
יונה אל היבשה פ

3 ויהי דבר יהוה אל יונה שנית
לאמר² קום לך אל נינוה העיר הגדולה
וקרא^U אליה את הקריאה אשר אנכי
דבר אליך³ ויקם יונה וילך אל נינוה^U
כדבר יהוה ונינוה היתה עיר גדולה
לאלהים מהלך שלשת ימים⁴ ויחל יונה
לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר
עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת⁵ ויאמינו
אנשי נינוה באלהים ויקראו צום וילבשו
שקים מגדולם ועד קטנם⁶ ויגע הדבר אל
מלך^U נינוה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו
מעליו ויכס שק וישב על האפר⁷ ויזעק
ויאמר בנינוה מטעם המלך וגדליו לאמר
האדם והבהמה הבקר והצאן אל יטעמו
מאומה אל ירעו ומים אל ישתו⁸ ויתכסו
שקים האדם והבהמה ויקראו אל אלהים
בחזקה וישבו איש מדרכו הרעה ומן

U We agree with both BHS 1997 and BHQ on an unexpected reading.

U We agree with both BHS 1997 and BHQ on an unexpected reading.

U We agree with both BHS 1997 and BHQ on an unexpected reading.

אבד¹¹ ואני לא אחוס על נינוה העיר
הגדולה אשר יש בה הרבה משתים
עשרה רבו אדם אשר לא ידע בין ימינו
לשמאלו ובהמה רבה

End of Jonah

The Westminster Leningrad Codex

Version 4.16

Jonah

Attributed to:

**Shemu'el ben Ya'akov
Aharon ben-Mosheh ben-Asher
ca 1008**

Active maintenance of machine-readable version:

Stephen K. Salisbury, Editor
steve@grovescenter.org

Kirk E. Lowery, Senior editor
kirk@grovescenter.org

Transcription to Unicode/XML:

Christopher V. Kimball
transcriber@tanach.us

Edition:

Unicode/XML Westminster Leningrad Codex
<http://www.tanach.us/Tanach.xml>

Transcribed by WLC2XML of 6 Jun 2010 at 01 Jun 2012 @ 10:24:07. Build number:
23.0. Converted to ODT by XML2ODT.xml dated 22 Dec 2010 on 2012.06.01-10.27.
Build number: 23.0 . 4 pages. Layout: Full; Content: Consonants.

This document is in the public domain.